

13 i Udkastet udtales udtrykkeligt, at Jagtretten, ogsaa paa Andres Eiendom, er en Eiendomsret, og ifald jeg i saa Henseende skal tillade mig at paaberaabe mig en Autoritet, saa vil jeg henholde mig til nogle Ord, som under Sagens forrige Behandling blev udtalt af en høitæret Landssthingsmand fra Kjøbenhavn (Drsted). At Udkastet tilsteder et Indgreb i Eiendomsretten, som det virkelig gjør, det skal være begrundet i Almeenvællets Fordringer. Jeg vil nu lade det staae uafgjort, om Almeenvællet i det Hele fordrer en Afsløsning af Jagtretten; jeg for min Person antager det, og jeg troer, at Udvalget har antaget det i det Hele. Forudsat nu, at Almeenvællet kræver en Afsløsning af Jagtretten, hvilket jeg, som sagt, vil lade staae in suspensio, saa tør jeg trostigt henvende det Spørgsmaal til Thinget, om det antager, at Almeenvællets Fordringer ville være fyldestgjorte ved Lovudkastet, saaledes som det foreligger. Jeg antager ikke, at Almeenvællets Fordringer ville være fyldestgjorte ved Udkastet, og jeg er derfor med Comitæens Majoritet gaaet saavidt, som den er gaaet. Med disse Ord skal jeg trostigt overlade Udkastets og Udvalgets Skjæbne til det høitærede Things Wiisdom og gode Indsigt.

Solberg: Det er ganske mærkeligt, hvilken ganske anden Stemning der hersker idag i dette Thing ved den 2den Behandling af dette Forslag og den, der herskede ved den 1ste Behandling. Dengang forekom det mig, at de Allerfleste, som lode deres Røst høre, vare i den Formening, at Majoriteten langtfra var gaaet vidt nok; nu synes det næsten, som vi ere gaaede langt videre, end vi burde gjøre. Jeg har følt mig særdeles fyldestgjort ved denne Betragtning; thi det tyder dog vistnok hen paa, at vi have ikke været saa ganske langt fra at træffe det Rigtige, som den ærede 1ste Landssthingsmand for 3die Kreds (Kierkegaard) har meent. Det Foredrag, som det samme Medlem i den Anledning har holdt, har indvirket saaledes paa mig, at jeg er bleven ganske uhyggelig tilmode. Han har talt om Fadermordere og Hjerteknuser og andre saadanne skrækelige Personer, og jeg er bange for, at han vil henregne mig til disse Fadermordere

og Hjerteknuser, men jeg vilde dog nødig høre til den Classe. Men det vil jeg sige reent ud, at, dersom et Mennekses Hjerte knuses, fordi han ikke længere i en saadan Udstrækning som hidtil kan tage Livet af uskyldige Dyr, saa vil jeg finde mig i at kaldes en Hjerteknuser, det skal jeg ikke undsee mig for. For saavidt det samme ærede Medlem har opkastet det Spørgsmaal, hvad hans Vælgere vilde sige til ham i Anledning af det Foredrag, han har holdt, er der maaffee Ingen af dem her tilstede; men jeg troer, at jeg tør sige, at mange af dem vilde svare: saa have vi ikke kjendt Dig". I Anledning af det, som er ytret af den 3die ærede Landssthingsmand for 5te Kreds (Dreier) maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvorfor Comitæens Majoritet ikke har kunnet gaae ind paa at tilstaae alle Brugere Jagtretten, men kun de livsvarige Brugere. Han har anført, at mange Godseiere vilde ikke fæste deres Huse bort, naar naar man lagde det Baand paa dem, at de skulde miste Jagtretten paa disse Huuslodder; men jeg maa gjøre ham opmærksom paa, at, naar Gaardmændene erholde Jagtretten, troer jeg ikke, at nogen fornuftig Godseier vil afholde sig fra at fæste et Huus bort, fordi han mister Jagtretten paa saa overordentlig lille et Jagtdistrict. Det, der fremdeles har ledet mig, hvorfor jeg ikke har fundet mig besvøiet til at gaae ind paa at tilstaae alle Brugere, og navnlig ogsaa Forpagtere, Ret til at afløse Jagtretten paa den Jord, de have i Brug, er det, at jeg meget godt veed, at Mange, som ere store Gaarde, sætte overordentlig Priis paa denne Jagtret, og at det let kunde træffe sig, at Mange slet ikke vilde have Forpagtere paa deres Gaarde netop af den Grund. Thi det er aabenbart, at disse Jorder, der høre til Hovedgaardene, netop som oftest støde umiddelbart til Skoven. Der kan ogsaa tænkes det Tilfælde, at en saadan Bruger netop er Skovfoged, og som saadan ikke har faaet sit Huus og sin Lod i Fæste, men kun i Leie. Dersom man nu altsaa vil tilstaae alle Brugere uden Undtagelse Ret til at jage, vilde man mange Gange komme i det Tilfælde, at man tillod en Skovfoged at skyde Dyr midt i Skoven, og jeg maa oprigtigt tilstaae, at paa det Standpunkt, jeg staaer som